

عنوان مقاله:

آینده پژوهی، رهیافتی نو در برنامه ریزی شهرهای هزاره سوم

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حسین طرهانی - کارشناس ارشد، برنامه ریزی شهری دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران،

خلاصه مقاله:

مدیران، برنامه ریزان و متخصصان حوزه مطالعات شهری از جمله کسانی هستند که نیازمند اتخاذ رویکردی نوین برای مقابله با مسایل غیرقابل پیش بینی شهرهای امروزی هستند که فراتر از برنامه ریزی تک بعدی و یا ساماندهی کالبدی شهرها میباشند تا بتوانند برنامه ریزی درخور و جامع نگری برای آینده شهر و احتمالات پیش روی داشته باشند در برنامه ریزی شهری نیز توجه به زمان و آینده نگری مسایل شهری در دستیابی به اهداف خاص در آینده اجتناب ناپذیر است اگرچه در ادبیات و مبانی نظری علم ریزی برنامه و طرحهای شهری به بعد پیش بینی جمعیت و نیازهای آن در افق های زمانی توجه شده است. لیکن گذر زمان و ویژگیهای شهر معاصر به ما نشان داده است که دیگر این رویکرد توانایی گویی پاسخ به مسایل امروزی شهر را نداشته و علم برنامه ریزی شهری برای مقابله با چالشهای پیچیده شهرها نیازمند رویکردهای جدید است. آینده پژوهی رویکردی نوین در حیطه برنامه ریزی بلندمدت است که دقیقاً با هدف پاسخگویی به مسایل غیرقابل پیشبینی، پیچیده، در هم تنیده و غیرقطعی، در دهه های اخیر ظهور کرده است.

کلمات کلیدی:

آینده پژوهی، سناریونویسی، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673574>

